

La sortida d'esquí amb l'Aina i l'Arnau

El cap de setmana l'Aina, l'Arnau i jo vam anar a esquiar amb l'Escola.

En sortir de l'Escola, el primer que vam fer, va ser saludar els pares i al moment dir-los adéu després d'agafar el berenar.

Tots estàvem molt nerviosos. L'Arnau i jo vam dir als nostres pares que els enviaríem "una tapa d'un vàter que havíem de fer explotar" ...ja, ja...

En pujar a l'autocar ja s'havien acabat les diversions perquè ens esperava un llarg viatge d'unes tres hores; l'únic que tenia de bo era que podríem menjar llaminadures, parlar amb els companys i mirar el paisatge. Quan se'ns va acabar el berenar i "no quedava res per a divertir-nos" vam haver de contemplar paisatge i més paisatge.

Després de peatges, força carreteres i moltes coses més per endavant...vam arribar a la Molina.

El primer que vam fer, fou relliscar i caure a terra. Després d'això que tan mal fa, vam descarregar les bosses i els esquís i els vam anar a guardar a una caseta de fusta. En acabat, tot tornant a l'hotel Els Isards, un altre cop el primer que vam fer, va ser "patinar sobre gel" i fer-nos mal al cul. A continuació vam agafar les bosses i les vam portar als dormitoris.

A mi em va tocar anar a l'habitació tretze amb l'Arnau, l'Hèctor, en Carles i en Ferran.

Havent sopat, vam anar a dormir i vam jugar amb les llanternes.

Al matí ens vam vestir, ens vam rentar les dents i vam anar a esmorzar.

Quan vam marxar a esquiar, ens van repartir en grups: l'iniciat, l'entremig, l'alt i el perfeccionat.

A mi em van posar a l'alt.

En començar a esquiar, vam baixar per moltíssimes pistes i jo només vaig caure una vegada.

Un nen que anava recte mentre tots giràvem, va fer caure a quasi tothom.

Després de guardar els esquís, vàrem anar a patinar sobre gel.

Primer jo no en sabia però al cap d'una estona ja m'era més fàcil.

El dia següent quan vam tornar a esquiar, La Molina estava plena de gom a gom. Vam pujar pel telecadira i fins a les pistes. Aquest dia no vaig tenir cap ensurt però el nen que tirava a tothom ara també havia xocat amb una família.

En acabar l'activitat vam fer les bosses i vam pujar a l'autocar.

Sort del menjar que sobrava i també de l'Aina que ens va deixar el MP3 que si no haguéssim tornat a repetir tot aquell rotllet de carreteres i peatges!

Josep Lluís, 9 anys Color Blau Classe Mireia (13-2-2006)